

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.202 van 16 mei 2017
in de zaak A. 215.633/XII-7864**

In zake: de NV HELIVENTURE FTO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Ghysels en Kris Wauters
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpsessesteenweg 187
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de GEMEENTE KNOKKE-HEIST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gitte Laenen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 16 april 2015, strekt tot de nietigverklaring van “het Besluit van het College van Burgemeester en Schepenen [van de gemeente Knokke-Heist] dd. 20 februari 2015 waarbij deze de concessie voor de exploitatie van de helihaven te Westkapelle toewijst aan nv Knokke Heliport [voor 3 jaar], op basis van de concessienota ‘uitbating Helihaven’ aangenomen door het college van burgemeester en schepenen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 232.918 van 17 november 2015 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Ines Martens heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 maart 2017.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jorien Van Belle, die loco advocaten Jan Ghysels en Kris Wauters verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Jasmine D'hanis, die loco advocaat Gitte Laenen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ines Martens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De gemeente Knokke-Heist sluit op 26 augustus 2005 een concessieovereenkomst met de nv Crown Heliservice voor de ingebruikname van een deel van het openbaar domein, gelegen te Westkapelle, met het oog op de uitbating van een helihaven. De concessie wordt gesloten voor een termijn van tien jaar, ingaande op 1 september 2004.

Op 24 maart 2010 keurt de gemeenteraad van de gemeente Knokke-Heist de overdracht goed van de voormelde concessieovereenkomst aan de nv Heligroup.

Op 31 oktober 2013 keurt de gemeenteraad van de gemeente Knokke-Heist de overdracht goed van de voormelde concessieovereenkomst aan de nv Knokke Heliport.

3.2. Op 26 september 2013 beslist de gemeenteraad van de gemeente Knokke-Heist, met het oog op het aflopen van de voormelde concessieovereenkomst op 31 augustus 2014, een nieuwe opdracht uit te schrijven voor de verdere uitbating van de helihaven. Een concessienota wordt goedgekeurd.

3.3. Op 18 april 2014 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knokke-Heist de concessie te gunnen aan de nv Knokke Heliport.

3.4. Van 5 mei 2014 tot 9 mei 2014 vindt een ruimtelijke ontwerpweek plaats waaraan de gemeente, de provincie West-Vlaanderen en externe ontwerpers deelnemen. Hierop worden de ruimtevragen behandeld van lokaal en bovenlokaal belang binnen het gebied ten noorden van de kern van Westkapelle en ten zuiden van de nieuwe ziekenhuiscampus, gebied waarbinnen de helihaven gelegen is. De gebiedsdekkende visie die naar aanleiding van deze ontwerpweek wordt opgesteld, vormt de leidraad voor het toekomstig ruimtelijk beleid en wordt als grondslag aangewend door de provincie om de afbakeningslijn van het

kleinstedelijk gebied van de gemeente Knokke-Heist aan te passen. In die visie zou er voor de helihaven op de bestaande locatie geen plaats meer zijn.

3.5. Op 9 mei 2014 dient de verzoekende partij bij de Raad van State een verzoekschrift in tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging en tot nietigverklaring van de voormelde gunningsbeslissing. Dit beroep is bij de Raad gekend onder het nummer A. 212.443/XII-7656.

3.6. Op 16 mei 2014 trekt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knokke-Heist de voormelde gunningsbeslissing in op grond van de volgende motivering:

“Overwegende dat de opdracht moet gewijzigd worden omwille van het heroriënteren van de helihaven in de loop van deze overeenkomst; Overwegende dat het wenselijk is om een aantal onduidelijkheden in de opdracht weg te werken:

- In de concessienota werd per vergissing verwezen naar de wetgeving op overheidsopdrachten
- Er is verwarring over de inhoud van de onderhandeling met de best gerangschikten.”

Op 23 mei 2014 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knokke-Heist om de voormelde gunningsprocedure stop te zetten om de volgende reden:

“Overwegende dat de concessienota moet verduidelijkt worden op bepaalde essentiële punten en aangevuld met de heroriëntering van helihaven door wijziging van het Ruimtelijk uitvoeringsplan.”

Bij arrest nr. 227.855 van 24 juni 2014 verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, gekend onder A. 212.443/XII-7656, gelet op de intrekking van de bestreden beslissing. Bij arrest nr. 230.625 van 24 maart 2015 wordt het beroep tot nietigverklaring om dezelfde reden verworpen.

3.7. Met een brief van 23 juli 2014 verzoekt de gemeente Knokke-Heist de nv Knokke Heliport om een praktische regeling uit werken met het oog op de sluiting van de helihaven op 31 augustus 2014. In deze brief wordt vermeld:

“Hierbij kunnen wij u meedelen dat het college van burgemeester en schepenen heeft beslist om geen verdere stappen te ondernemen met het oog op de uitbating van de helihaven nà 31 augustus 2014.

Overeenkomstig artikel III.1 van de concessieovereenkomst eindigt het recht tot het exploiteren van de helihaven van rechtswege door het verstrijken van de maximale duur van de overeenkomst, zijnde 31 augustus 2014.

Overeenkomstig artikel III.7 van de concessieovereenkomst moeten bij het verstrijken van de termijn de op dat ogenblik bestaande constructies worden verwijderd.

Terzake kunnen de nodige afspraken gemaakt worden met onze diensten.”

Op 31 augustus 2014 wordt de helihaven gesloten.

3.8. Op 25 september 2014 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knokke-Heist om de concessieovereenkomst, gesloten met de nv Knokke Heliport, te verlengen voor een periode van zes maanden.

Tegen deze beslissing stelt de verzoekende partij een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een annulatieberoep in bij de Raad van State. Dit beroep is gekend onder het nummer A. 214.112/XII-7765.

Bij arrest nr. 231.071 van 30 april 2015 wordt de vordering tot schorsing verworpen wegens gebrek aan spoedeisendheid. Bij arrest nr. 232.150 van 10 september 2015 werd de afstand van het geding vastgesteld met toepassing van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

3.9. Vervolgens wordt een nieuwe procedure opgestart om de concessie te gunnen. Op 5 december 2014 keurt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knokke-Heist een aangepaste concessienota goed.

Deze concessienota wordt op dezelfde dag bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen.

3.10. Tegen deze beslissing stelt de verzoekende partij een vordering tot schorsing en een annulatieberoep in bij de Raad van State. Dit beroep is gekend onder het nummer A. 215.070/XII-7859.

Bij arrest nr. 231.315 van 22 mei 2015 wordt de vordering tot schorsing verworpen wegens gebrek aan spoedeisendheid. Bij arrest nr. 236.929 van 27 december 2016 wordt het annulatieberoep verworpen.

3.11. Twee kandidaturen worden ingediend, namelijk door de bvba Helixense te Westerlo en de nv Knokke Heliport te Knokke-Heist.

De verzoekende partij dient geen kandidatuur in.

3.12. Op 29 december 2014 wordt een verslag van nazicht van de kandidaturen opgesteld. Er wordt voorgesteld de concessie te gunnen aan de nv Knokke Heliport.

3.13. Op 20 februari 2015 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knokke-Heist de concessie toe te wijzen aan de nv Knokke Heliport. De concessie vangt aan op 1 maart 2015 en eindigt op 28 februari 2018, waarbij de mogelijkheid bestaat om de concessie tweemaal te verlengen voor een periode van één jaar.

Dit is de bestreden beslissing.

3.14. Op 20 februari 2015 ondertekenen, enerzijds, schepenen Piet De Groote en gemeentesecretaris Miet Gobert voor de gemeente Knokke-Heist en, anderzijds, Francis Hendrickx, Frank Hemelaar en Michael Wilford voor de nv Knokke Heliport de concessieovereenkomst.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. In haar memorie van antwoord werpt de verwerende partij een exceptie van gebrek aan belang op in hoofde van de verzoekende partij. De verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing deel uitmaakt van een gunningsprocedure waaraan de verzoekende partij zelf niet deelnam, aangezien zij geen offerte indiende.

Met verwijzing naar rechtsleer en de rechtspraak van de Raad van State wijst de verwerende partij erop dat enkel wie een offerte indient en dus op zijn minst kans maakt om de betreffende opdracht in de wacht te slepen, van het rechtens vereiste belang doet blijken om een gunningsbeslissing in rechte te bestrijden. Zoals in het benoemings- en bevorderingscontentieux, kan, aldus de verwerende partij, slechts het bestaan van een rechtvaardigingsgrond de onontvankelijkheid die voortvloeit uit de niet-kandidaatstelling, wegnemen.

De verzoekende partij toont volgens de verwerende partij echter niet aan waarom het haar onmogelijk zou zijn geweest om een offerte in te dienen. Zij toont niet aan dat de concessienota of de voorwaarden in deze nota genoemd haar verhinderde deel te nemen aan de opdracht of haar op enigerlei wijze benadeelde bij het indienen van een offerte. Haar kritiek dat “de antecedenten van de opdracht strijdig zijn met regels van openbare orde”, doordat het college van burgemeester en schepenen niet bevoegd zou zijn geweest om de concessienota goed te keuren, kan niet de reden zijn geweest om geen offerte in te dienen, aangezien zij zelf zegt dat zij daarvan slechts op 15 januari 2015 kennis heeft gekregen, toen zij inzage kreeg in het volledig administratief dossier, en de termijn voor het indienen van een offerte afliep op 23 december 2014. De vermeend verkeerde kwalificatie van de overeenkomst als een domeinconcessie verhinderde noch benadeelde de verzoekende partij evenmin om een offerte in te dienen.

De verzoekende partij beschikt volgens de verwerende partij dan ook niet over het vereiste persoonlijk belang en haar vordering is gelijk te stellen met een *actio popularis*, aangezien zij zich mengt in een gunningsprocedure waarbij zij geenszins betrokken is en hierin onwettigheden wenst te laten rechtzetten die haar op generlei wijze nadeel toebrengen.

Te dezen toont de verzoekende partij echter niet aan dat de concessienota haar verhinderde deel te nemen aan de gunningprocedure of dat zij hierdoor werd benadeeld ten opzichte van de andere kandidaten.

De verwerende partij wijst er ook nog op dat de concessienota te dezen de geïnteresseerden bovendien ertoe verplichtte om bezwaren tegen de nota tijdig kenbaar te maken. De verzoekende partij betwist niet dat zij geen bezwaar indiende met toepassing van deze clause. Uit het feit dat de verzoekende partij nadien nog een onontvankelijke procedure instelde tegen de concessienota kan niet worden besloten dat zij zou doen blijken van het vereiste belang bij onderhavige procedure.

Ten slotte merkt de verwerende partij nog op dat intussen een overeenkomst tot stand is gekomen tussen haar en de nv Knokke Heliport zodat de verzoekende partij in ieder geval ook niet doet blijken van een actueel belang. Het louter verkrijgen van een titel om schadeloosstelling te vorderen van de verwerende partij is een onrechtstreeks belang en volstaat niet als grondslag voor een actueel belang in het kader van een objectief beroep.

5. In haar memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekende partij dat zij zelf nog kans wil maken om de overeenkomst uit te voeren. Minstens houdt de bestreden beslissing voor haar persoonlijk het gevolg in dat zij een referentie verliest. Als erkend specialist inzake het beheren van helihavens, heeft zij ook de hoedanigheid om de bestreden beslissing te bestrijden.

Inzake het actueel karakter van haar belang verwijst zij naar het arrest Labonorm nr. 152.173 van 2 februari (lees: december) 2005 van de Algemene Vergadering van de Raad van State. De verzoekende partij stelt dat zij zowel een annulatieberoep heeft ingediend tegen het bestek, dit is de concessie-nota, als tegen de gunningsbeslissing. In de mate dat de procedure gericht tegen het bestek ontvankelijk is, volgt volgens haar uit de logica van de rechtspraak van de Raad dat ook de vordering tegen de gunningsbeslissing ontvankelijk is. In het tegenovergestelde geval zou het immers geen zin hebben om het bestek op een zelfstandige wijze te betwisten. De mogelijkheid om de onwettigheid van de gunningsbeslissing aan te tonen op grond van een onwettigheid van het bestek is door de Raad aan geen andere voorwaarden gekoppeld in het Labonorm-arrest, zo stelt de verzoekende partij.

Voorts meent de verzoekende partij dat zij terecht haar eigen schade heeft beperkt door geen offerte neer te leggen. Een dergelijke neerlegging had, in het licht van de opgeworpen onwettigheid, het risico in zich gehouden dat de uiteindelijke gunningsbeslissing toch was geschorst en bijgevolg de verzoekende partij in elk geval de overeenkomst niet kon uitvoeren.

6. In de laatste memorie doet de verzoekende partij nog gelden dat er wél nog een reële kans bestaat dat zij de overeenkomst kan uitvoeren als de Raad van State zowel het bestek als de gunningsbeslissing vernietigt. Immers, de overeenkomst loopt over een hele periode en is op dit moment nog altijd in uitvoering.

Voorts wijst zij op rechtspraak van de Raad van State waaruit zou blijken dat het belang van een verzoekende partij in bepaalde gevallen kan worden aanvaard, ook al heeft deze niet zelf deelgenomen aan de gunnings-procedure; zij verwijst hierbij naar het arrest nr. 235.294, van 30 juni 2016 inzake de nv Middelkerke Casino Kursaal en het arrest nr. 233.376 van 5 januari 2016 inzake de nv Uplace. Het uitgangspunt lijkt volgens haar te zijn dat de verzoekende partij interesse heeft betoond voor een bepaalde opdracht. Nog nooit

zou de Raad van State volgens haar hebben geoordeeld dat een verzoekende partij deze interesse noodzakelijkerwijze tijdens de inschrijvingsperiode moest betonen of door het indienen van een offerte.

Zij meent vervolgens dat ook met het instellen van een gerechtelijke procedure tegen het bestek en tegen de latere gunningsbeslissing, uitdrukking kan worden gegeven aan de wil om de overeenkomst zelf uit te voeren. Daar anders over oordelen, zou volgens haar strijdig zijn met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in samenhang met de artikelen 6 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Zij heeft in huidige zaak de eerste maal de wil geuit om de overeenkomst uit te voeren, toen zij enkele dagen na afsluiting van de inschrijvingsperiode een kortgedingprocedure heeft opgestart teneinde de schorsing van het bestek te vragen.

De verzoekende partij is dan ook van oordeel dat haar, in de redenering dat zij bijkomend een offerte moest hebben ingediend, op een onevenredige wijze de toegang tot de rechter wordt ontzegd. Dit geldt volgens haar ook voor de voorwaarde dat zij moet aantonen dat het bestek het de kandidaat onmogelijk heeft gemaakt om deel te nemen aan de gunningsprocedure. De verzoekende partij meent dat deze louter jurisprudentiële voorwaarden direct een invloed hebben op de mate waarin een burger toegang heeft tot zijn natuurlijke rechter en hiermee bijgevolg heel voorzichtig moet worden omgegaan.

Tevens moet volgens de verzoekende partij het gekwalificeerd nadeel niet noodzakelijkerwijze samenhangen met het feit dat de overheid aan een inschrijver is voorbijgegaan, wat zij afleidt uit een arrest nr. 9069 van 22 december 1961 inzake de sa Cobelec, waarin de Raad van State oordeelde dat een verzoekende partij, die beweerde geen offerte te kunnen indienen, toch een belang heeft bij een vernietiging al is het alleen maar om de kosten te recupereren, die zij deed om het bestek te bemachtigen.

Ten slotte verwijst zij nog naar een recent arrest, nr. 236.720, van 9 december 2016, inzake de Vereniging der Belgische Foornijveraars, waarin de Raad van State, volgens de verzoekende partij, de rechtspraak aangaande het belang bij het bestrijden van afsplitsbare rechtshandelingen heel goed samenvatte door te oordelen dat “[e]en eerder theoretisch, ijl belang [...] nu eenmaal inherent [is] aan het beroep tegen de van een contract afsplitsbare rechtshandeling [doch dat dit niet] volstaat [...] om het belang als (te) onrechtstreeks of anderszins ontoereikend te doen verwerpen”.

Beoordeling

7. De verzoekende partij vecht de beslissing aan waarbij een concessie voor de uitbating van de helihaven te Knokke niet wordt verleend aan haar maar aan de nv Knokke Heliport.

Het gaat er bij het aanvechten van beslissingen genomen in het kader van de gunning van een overheidsopdracht of de gunning van een concessie wezenlijk om dat de verzoekende partij zelf de overheidsopdracht of de concessie gegund wil krijgen. De verzoekende partij bevestigt uitdrukkelijk dat zij zelf nog kans wil maken om de concessieovereenkomst uit te voeren. Die kans krijgt zij volgens haar wanneer de Raad van State zowel het bestek als de gunningsbeslissing vernietigt.

In de eerste plaats mag hier al worden opgemerkt dat de Raad van State haar beroep tegen de beslissing tot goedkeuring van de concessienota reeds verworpen heeft wegens gebrek aan belang bij arrest nr. 236.929 van 27 december 2016.

In beginsel heeft een verzoekende partij die niet zelf aan de procedure voor de gunning van een concessie heeft deelgenomen geen belang bij het beroep tegen een beslissing die in dat verband wordt genomen. De verzoekende partij betoogt weliswaar terecht in de laatste memorie dat ook al heeft een verzoekende partij niet deelgenomen aan de gunningsprocedure haar belang in

bepaalde gevallen toch kan worden aanvaard. De verzoekende partij toont echter niet aan zich in één van die gevallen te bevinden, bijvoorbeeld dat de gevolgde gunningswijze het haar heeft belet een offerte in te dienen of dat de selectie- of besteksvoorwaarden het haar verhinderden om deel te nemen aan de opdracht.

In dat laatste verband dient te worden opgemerkt dat het voor een verzoekende partij, die niet heeft deelgenomen aan de gunningsprocedure, niet volstaat een beroep in te stellen tegen zowel het bestek als de gunningsbeslissing, maar dat zij ook moet aantonen dat de besteksvoorwaarden, te dezen de concessienota, haar verhinderden deel te nemen.

In het arrest waarbij haar beroep tegen de beslissing tot goedkeuring van de concessienota wegens gebrek aan belang reeds werd verworpen, werd over haar belang reeds overwogen dat het niet volstaat dat zij aantoont dat zij een potentiële inschrijver is, maar dat zij ook moet aantonen dat de concessienota haar als potentiële inschrijver onmiddellijk uitsloot van elke mogelijkheid om te kunnen deelnemen.

Zoals in het voormelde arrest ook reeds werd vastgesteld, geeft de verzoekende partij niet aan welke voorwaarden van de concessienota haar belemmerden om een inschrijving in te dienen, en haar dus bij voorbaat definitief zouden hebben uitgesloten van het verkrijgen van de concessie, noch toont zij aan hoe de concessienota haar op enigerlei wijze belemmerde onder gelijke omstandigheden als andere gegadigden, in te schrijven.

Ook mag worden herhaald dat het gegeven dat de concessienota eventueel onwettig zou kunnen zijn omdat ze door een onbevoegd orgaan zou zijn vastgesteld, dan wel omdat ten onrechte een domeinconcessie zou worden verleend terwijl het gaat om de ingebruikname van een goed dat zou behoren tot het privaat domein – dit zijn haar twee middelen – niet aantoont dat zulks het haar belemmerde om in te schrijven voor de concessie of haar anderszins benadeelde ten opzichte van mogelijke andere inschrijvers. De

beweerde onwettigheden verhinderden haar niet een kandidatuur in te dienen, noch benadeelden ze haar, minstens toont zij dit niet aan.

8. De verzoekende partij argumenteert dat ook met het instellen van een gerechtelijke procedure tegen het bestek en tegen de latere gunningsbeslissing, uitdrukking kan worden gegeven aan de wil om de overeenkomst zelf uit te voeren en dat daar anders over oordelen, strijdig zou zijn met het recht op toegang tot de rechter.

Nu bij het voormelde arrest nr. 236.929 het beroep tot nietigverklaring van de concessienota is verworpen, is deze argumentatie niet meer pertinent nu niet kan worden ingezien hoe de verzoekende partij nog een deel van de opdracht zou kunnen uitvoeren.

9. De verwijzing van de verzoekende partij naar het arrest Labonorm van 2 december 2005, nr. 152.173, is te dezen niet relevant aangezien dit arrest niet handelt over de vraag naar het belang van een verzoekende partij die geen offerte indiende bij een annulatieberoep gericht tegen een gunningsbeslissing, maar over de vraag of het mogelijk is onwettigheden die kleven aan een bestek in te roepen om de onwettigheid van een gunningsbeslissing genomen op grond van dat bestek aan te tonen. De exceptie die in het arrest Labonorm aan de orde was, betrof immers het zogenaamde gebrek aan ontvankelijke middelen en niet het gebrek aan een voldoende persoonlijk en rechtstreeks belang bij de vordering.

Ten slotte, waar de Raad van State in het kader van het overheidsopdrachtencontentieux aanneemt dat het feit dat de overeenkomst die volgt op een gunningsbeslissing reeds werd gesloten er niet aan in de weg staat dat een niet-gekozen inschrijver een gekwalificeerd moreel belang behoudt bij het beroep gericht tegen de gunningsbeslissing als afsplitsbare rechtshandeling, kan er te dezen in ieder geval geen sprake zijn van een gekwalificeerd moreel belang. De Raad van State stelt immers in die rechtspraak vast dat het beroep in dat geval

strekt tot de nietigverklaring van een gunningsbeslissing, afsplitsbare bestuurs-handeling waardoor de verzoekende partij is voorbijgegaan. Een verzoekende partij ontleent aan dat voorbijgaan in principe een gekwalificeerd moreel belang dat gediend wordt en, spijs de uitvoering van de overeenkomst betreffende de opdracht, gediend blijft door een nietigverklaring van de toewijzingsbeslissing. Het gaat daarbij in de materie van overheidsopdrachten dan wel om een verzoekende partij die een offerte indiende of zich kandidaat stelde voor een bepaalde overheidsopdracht en aan welke kandidaatstelling of offerte werd voorbijgegaan, tenzij deze kan aantonen dat zij geen kandidatuur of offerte kon indienen. Aangezien de verzoekende partij te dezen geen kandidatuur heeft ingediend, terwijl voor de concessie een marktbevraging werd georganiseerd middels de bekendmaking van de concessienota in het Bulletin der Aanbestedingen op 5 december 2014, is er geen sprake van het voorbijgaan aan de inschrijving van de verzoekende partij door de verwerende partij. In die zin toont de verzoekende partij te dezen niet aan te beschikken over een gekwalificeerd moreel belang.

Bijgevolg is de vordering niet ontvankelijk.

V. Kosten

10. Er is grond om met toepassing van artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 67 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ te dezen de door de verwerende partij gevorderde en niet-betwiste rechtsplegingsvergoeding van 840 euro toe te kennen, nu zij door de verwerping van het beroep tot nietigverklaring als in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 mei 2017, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Pierre Barra,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Dierk Verbiest